

USNESENÍ

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, rozhodl ve složení: předseda JUDr. Michal Mazanec a soudci JUDr. Marie Žišková, JUDr. Roman Fiala, JUDr. Karel Podolka, JUDr. Pavel Pavlík a JUDr. Petr Příhoda, o návrhu senátu 30 Co Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci na rozhodnutí sporu o věcnou příslušnost mezi senáty 30 Co a 59 Ca Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočky v Liberci, za další účasti žalobců 1) M. M., a 2) Z. M., zastoupených JUDr. Soňou Průšovou, advokátkou se sídlem Liberec, tř. 1. máje 97, 460 01, a žalovaného Města Jablonce nad Nisou se sídlem Jablonec nad Nisou, Mírové náměstí 19, 467 51, zastoupeného JUDr. Jaroslavem Beldou, advokátem se sídlem v Jablonci nad Nisou, Lipová 7, 466 01, ve věci vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci pod sp. zn. 30 Co 92/2004, o vyvlastnění,

t a k t o :

Návrh se odmítá.

O d ů v o d n ě n í :

Podáním ze dne 15. 9. 2004 se obrátil civilní senát 30 Co Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci na zvláštní senát s návrhem na zahájení řízení o kompetenčním sporu ve smyslu § 104c odst. 2 občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“) a § 1 odst. 1 písm. b) zákona č. 131/2002 Sb., který vznikl mezi ním a správním senátem 59 Ca téhož krajského soudu ve věci žaloby proti rozhodnutí Okresního úřadu v Jablonci nad Nisou, referátu regionálního rozvoje, ze dne 11. 11. 2002, čj. RRR/441/2002, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu v Tanvaldě, stavebního úřadu, ze dne 19. 8. 2002, čj. výst./1246/2002, o vyvlastnění.

Ze spisu vyplynuly tyto skutečnosti:

Městský úřad v Tanvaldě jako příslušný stavební úřad rozhodnutím ze dne 19. 8. 2002, čj. výst./1246/2002, rozhodl na základě návrhu Města Jablonec nad Nisou (dále také jen „žalovaný“) tak, že vyvlastnil budovu č. p. 690 na pozemku označeném jako stavební parcela č. 555/2 a pozemek označený jako stavební parcela č. 555/2 o výměře 450 m², zapsané na listu vlastnictví č. 7036 pro katastrální území a obec J. n. N. ve společném jmění manželů M. a Z. M. (dále také jen „žalobci“).

Okresní úřad v Jablonci nad Nisou, referát regionálního rozvoje, svým rozhodnutím ze dne 11. 11. 2002, čj. RRR 441/2002, k odvolání žalobců rozhodnutí Městského úřadu v Tanvaldě potvrdil a odvolání žalobců zamítl.

Proti tomuto rozhodnutí podali žalobci dne 5. 12. 2002 návrh na jeho přezkoumání u Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci. Krajský soud usnesením ze dne 7. 1. 2003, čj. 59 Ca 126/2002-10, žalobu odmítl s odůvodněním, že vyvlastnění je nejzávažnější veřejnoprávní zásah do majetkových

práv k nemovitostem, jež se týká nuceného přechodu vlastnického práva, které je chráněno soukromoprávními předpisy. Ochrana subjektivního soukromého práva je svěřena od 1. 1. 2003 občanskému soudnímu řízení. Soud proto žalobu odmítl v souladu s ustanovením § 46 odst. 2 s. ř. s. a poučil žalobce o možnosti podání žaloby k místně příslušnému okresnímu soudu ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení postupem podle části páté občanského soudního řádu.

Žalobci se tímto poučením řídili a dne 7. 2. 2003 podali u Okresního soudu v Jablonci nad Nisou žalobu podle § 244 a násl. o. s. ř., a žádali, aby soud návrh žalovaného na vyvlastnění v celém rozsahu zamítl a žalobcům přiznal náklady soudního řízení.

Okresní soud v Jablonci nad Nisou rozhodl rozsudkem ze dne 14. 11. 2003, čj. 10 C 37/2003-36, tak, že žalobu zamítl, neboť dospěl k závěru, že podmínky pro vyvlastnění byly splněny.

Proti rozsudku okresního soudu podali žalobci odvolání.

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci (senát 30 Co) o odvolání nerozhodl, a dne 15. 9. 2004 podal výše uvedený návrh na řešení kompetenčního sporu, který odůvodnil tím, že vyvlastnění je svou povahou institut veřejnoprávní, sloužící veřejnému zájmu, který nelze podřadit pod výčet obsažený v ustanovení § 7 odst. 1 o. s. ř. a není tedy věcí, která by vyplývala z občanskoprávního vztahu.

Návrh na řešení kompetenčního sporu zvláštní senát odmítl, neboť návrh byl podán předčasně a nadto někým, kdo dosud není stranou kompetenčního sporu; o takovém návrhu zvláštní senát rozhodnout nemůže.

Z ustanovení § 1 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, plyne, že stranami kladného nebo záporného kompetenčního sporu jsou buď soudy na straně jedné a orgány moci výkonné, územní, zájmové nebo profesní samosprávy na straně druhé, nebo soudy v občanském soudním řízení na straně jedné a soudy ve správním soudnictví na straně druhé. Podle odst. 2 téhož ustanovení je kompetenčním sporem buď spor, ve kterém si jedna strana osobuje pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků, o níž již druhá strana vydala pravomocné rozhodnutí (pozitivní kompetenční spor), anebo spor, ve kterém jeho strany popírají svou pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků (spor negativní).

Rozhodování odvolacího soudu, který jak uvedeno v nepravomocně skončené věci podal návrh na řešení kompetenčního sporu, nelze nahradit rozhodováním zvláštního senátu; zvláštní senát nemůže nastupovat na místo řádné vyšší instance a plnit její úkoly. Nemůže proto ani akceptovat návrh odvolacího (vyššího) soudu na rozhodnutí kompetenčního sporu, pokud jeho stranou takový vyšší soud není.

To v konkrétní věci znamená, že poté, kdy Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci (senát 59 Ca) odkázal účastníky řízení na občanské soudní řízení a žalobci se také na civilní soud (Okresní soud v Jablonci nad Nisou) obrátili, bylo

věcí tohoto okresního soudu, aby on sám řádným návrhem vyvolal řízení před zvláštním senátem.

Podal-li krajský soud (senát 30 Co) – namísto toho, aby rozhodl o odvolání proti rozhodnutí okresního soudu, který žalobu zamítl – návrh na řešení kompetenčního sporu, učinil tak předčasně, v průběhu neskončeného odvolacího řízení, tedy před tím, než se sám k otázce pravomoci procesním způsobem vyjádřil (čímž by se také teprve mohl stát stranou kompetenčního sporu).

Z toho, co bylo uvedeno, vyplývá, že krajský soud (senát 30 Co) v první řadě musí řádně rozhodnout o podaném odvolání účastníků řízení. Má-li krajský soud za to, že ve věci je dána pravomoc správního soudu, pak zruší rozhodnutí okresního soudu o zamítnutí žaloby s tím, že jej zaváže věc předložit zvláštnímu senátu jako kompetenční spor z důvodů shora vyložených.

Návrh senátu 30 Co Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci byl proto odmítnut pro předčasnost, a proto, že byl podán osobou k tomu neoprávněnou [§ 46 odst. 1 písm. b), c) s. ř. s.] ve spojení s § 4 zákona č. 131/2002 Sb. Nebyl zde tak důvod pro postup podle ustanovení § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb., které zvláštnímu senátu ukládá zrušit rozhodnutí, jímž strana kompetenčního sporu nesprávně popřela svou pravomoc.

Pro strany kompetenčního sporu je pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu závazné (§ 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb.); návrhovaatel tedy při respektování názoru zaujatého v tomto rozhodnutí rozhodne v odvolacím řízení.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně 29. září 2006

JUDr. Michal Mazanec
předseda zvláštního senátu